

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 octombrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecătorii - Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2014 de avocatul Zadorojnii Andrei în numele inculpatului

Tomas Roman Valentin, născut la 27 aprilie 1977, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Doina 109.

Termenul examinării cauzei:

1. 09.11.2012 - 03.12.2013 - prima instanță,

2. 23.01.2014 - 24.03.2014 - instanța de apel,

3. 26.06.2014 - 14.10.2014 - instanța de recurs.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 03 decembrie 2013, Tomas Roman a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunile civile au fost admise parțial, dispunându-se încasarea de la Tomas Roman în beneficiul lui Munteanu Petru a prejudiciului material în sumă de 10534 lei și Munteanu Aliona a prejudiciului material în sumă de 2900 și a celui moral în sumă de 2000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Agachi Valeriu a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Tomas Roman în beneficiul acestuia a prejudiciului material în sumă de 2500 lei.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Tomas Roman, în perioada de timp 07 iulie 2012 pînă la 11 iulie 2012, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin spargerea geamului, a pătruns în casa aflată în construcție din str.E.Teodorovici 23, mun.Chișinău, de unde pe ascuns a sustras bunuri materiale ce aparțineau cet.Agachi Valeriu, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 11887,78 lei.

Tot el, în aceeași perioadă și din aceeași casă, a sustras pe ascuns instrumente electrice în sumă de 10534,01 lei, ce aparțineau cet.Munteanu Petru, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot el, la data de 16 spre 17 iulie 2012, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului de la ușă, a pătruns în casa nr.23 din str.E.Teodorovici, mun.Chișinău, de unde a sustras pe ascuns bunuri materiale ce aparțineau cet.Munteanu Aliona, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 2900 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul A.Zadorojnii în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal la 130 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar acțiunea civilă a părților vătămate să fie admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului prejudiciului material să se expună instanța în ordinea procedurii civile, pe motiv că inculpatului incorect i-a fost imputat semnul

calificativ lit.d) „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, deoarece părțile vătămate nu au adus probe în argumentarea valorii prejudiciului cauzat, instanța nemotivându-și soluția în acest sens și neîntemeiat a reținut în seama inculpatului ca circumstanță agravantă – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, fapt ce contravine prevederilor art.111 alin.(3) Cod penal, deoarece antecedentul penal a inculpatului este stins, iar stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale și în cazul dat persoana nu se mai consideră condamnată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2014, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului A.Zadorojnîi în numele inculpatului R.Tomas.

Instanța de apel, verificând îndeplinirea de către prima instanță a cerințelor dispoziției art.364¹ alin.(1) și (4) Cod de procedură penală privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate, a constatat că acestea au fost respectate, astfel că instanța a reținut corect situația de fapt și încadrarea juridică stabilită în rechizitoriu, iar în cadrul urmăririi penale nu au fost încălcate grav normele imperative din Codul de procedură penală ce ar fi afectat hotărârea atacată, deoarece inculpatul personal, prin înscris autentic, confirmat de către apărătorul său, a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, susținând în totalitate probele administrate în faza de urmărire penală, astfel că motivele invocate de apelant cu referire la starea de fapt și de drept nu pot constitui temei de casare a sentinței.

De asemenea, instanța a conchis că este neîntemeiat și argumentul avocatului referitor la individualizarea pedepsei inculpatului, deoarece prima instanță reținând faptul că inculpatul a comis o infracțiune cu intenție, ce se atribuie la categoria celor mai puțin grave, se află la evidența medicului narcolog, fiind consumator de substanțe narcotice, s-a eschivat de la prezentarea în instanță, pentru ce a fost anunțat în căutare, nu este încadrat în câmpul muncii, nu a recuperat total prejudiciul material cauzat prin infracțiune, precum ținând cont și de prevederile art.61 Cod penal, corect a apreciat că scopul pedepsei și răspunderii penale va fi atins doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea inculpatului, fiindcă altă pedeapsă alternativă nu-și va atinge scopul pedepsei penale.

La fel, instanța de apel a menționat că în privința inculpatului nu poate fi aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate, necătfînd la faptul că antecedentele penale ale acestuia sînt stinse, deoarece dînsul nu este infractor primar, iar persoana lui nu prezintă temei de a considera că a stat pe calea corijării, el prezentînd pericol social, fiindcă infracțiunea a fost comisă de el la mai puțin de o lună de la stingerea antecedentului penal.

5. Împotriva hotărîrii sus-menționate a declarat recurs ordinar avocatul A.Zadorojnîi în numele inculpatului R.Tomas care, întemeindu-și recursul pe prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal la 130 ore muncă neremunerată, invocînd repetat aceleași motive ca și în apel descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului, Colegiul penal consideră că recursul ordinar declarat de avocatul A.Zadorojnîi urmează a fi admis parțial în latura penală din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, avocatul A.Zadorojnîi în numele inculpatului, a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.6, 8), 10), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau nu au fost întrunite elementele

infracțiunii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale ori faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând temeiurile sus-menționate în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, lipsind sub acest aspect temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești pronunțate în cauză.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului R.Tomas în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, considerînd că acestea urmau corect a fi încadrate în baza art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal, reieșind din faptul că părților vătămate nu le-au fost cauzate prejudicii materiale considerabile.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, cauza penală în privința lui R.Tomas a fost judecată în procedura simplificată potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, în cadrul cercetării cauzei în prima instanță, inculpatul R.Tomas, fiind asistat de către apărătorul său A.Zadorojnîi, în temeiul art.364¹ alin.(2) Cod de procedură penală, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu a solicitat administrarea de noi probe, totodată solicitînd instanței de judecată să examineze cauza pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, fapt confirmat prin înscrisul autentic al inculpatului (f.d.131). Astfel, acceptînd examinarea cauzei în procedura simplificată, inculpatul a fost de acord *cu învinuirea adusă lui și cu încadrarea juridică a faptei*, recunoscîndu-și vina în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Prima instanță, examinînd cererea inculpatului cu privire la examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a admis-o și cauza a fost judecată în procedură simplificată, nefiind contestată încadrarea juridică a faptei și nefiind solicitată excluderea semnului calificativ „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

Prin urmare, împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării cauzei în procedura simplificată atît inculpatul, cît și avocatul acestuia puteau exercita calea de atac a apelului, doar sub aspectul individualizării pedepsei.

Astfel, reieșind din cele sus-menționate, odată cu solicitarea examinării cauzei în procedură simplificată, atît inculpatul, cît și avocatul nu mai pot contesta încadrarea juridică a faptei, iar o dată contestată, corect a fost respinsă de instanța de apel.

Mai mult, Colegiul penal ține să enunțe că, fapta inculpatului este corect calificată în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, deoarece părțile vătămate în cadrul urmăririi penale au declarat că prejudiciul material cauzat în urma sustragerii bunurilor de către inculpat pentru ei este unul considerabil.

La fel, Colegiul penal consideră că instanțele de fond, ținînd seama de principiile de individualizare a pedepsei, precum și de persoana inculpatului R.Tomas, corect au ajuns la concluzia că corectarea lui este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate, deoarece aplicarea unei pedepse alternative nu va contribui efectiv la corijarea și reeducarea acestuia.

În același timp, Colegiul constată că în cauză se constată temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece hotărârile pronunțate în latura pedepsei nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, conform art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Reieșind din materialele cauzei, în seama inculpatului s-a reținut circumstanța agravantă „săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai comis o infracțiune”.

Colegiul constată că la stabilirea pedepsei, prima instanță a motivat cuantumul ei prin prezența acestei circumstanțe agravante, care a fost menținută și de instanța de apel.

Însă, după cum rezultă din actele cauzei, R.Tomas a fost condamnat anterior la 04 iunie 2007 de către Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău în baza art.217 alin.(3), 85 Cod penal la 3 ani și 3 luni închisoare, termenul de executare a pedepsei s-a finisat la 27 iunie 2010.

Infrațiunea comisă de R.Tomas, potrivit art.16 Cod penal se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă.

Articolul 111 alin.(1) lit.g) Cod penal stipulează că, se consideră neavînd antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvîrșirea unei infracțiuni mai puțin grave dacă au expirat 2 ani după executarea pedepsei. Aliniatul (3) al aceluiași articol prevede că, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

Prin urmare, reținînd cele enunțate, Colegiul penal conchide că instanțele de fond incorrect au reținut în sarcina inculpatului circumstanța agravantă “săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai comis o infracțiune”, prevăzută de art.77 alin.(1) lit.a) Cod penal, de rînd ce la momentul săvîrșirii infracțiunii antecedentul penal era stins.

Această eroare nu a fost corectată de instanța de apel și urmează a fi lichidată de către instanța de recurs, din care motive, Colegiul penal va admite recursul avocatului A.Zadorojnîi și va redoza pedeapsa stabilită inculpatului.

7. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Tomas Roman, casează parțial, în latura penală decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2014 și sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 03 decembrie 2013 în privința lui Tomas Roman, rejudecă cauza și pronunță în această parte o nouă hotărîre, după cum urmează:

Tomas Roman se consideră condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal și i se stabilește pedeapsa de 1 (un) an și 10 (zece) luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei lui Tomas Roman i se calculează din 14 octombrie 2014, cu deducerea duratei pedepsei executate de el de la 14 februarie 2013 pînă la 25 februarie 2013 și de la 09 noiembrie 2013 pînă la 13 octombrie 2014, inclusiv.

Celelalte dispoziții ale hotărîrilor atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 28 octombrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun